

השוכר את האומני פרק שני בבא מציעא

בכלהה ציריך למשכון קמייפלני מор סבר א"מ זמזה
ק"א עביד שהלהו והוו שומר שכר ומר סבר
לאו מצזה קא עביד שלחנאותו מותכוין והוו
שומר חנן: אבא שאול אומר מורת לאדם
להשכיר משכונו של עני להיות פחה
החולך: אמר רבי חנן ברAMI אמר שמואל
הלכה באבא שאול ז'ואפ אבא שאול לא
אמר אלא במרא פסל וקדודם הויא נfine
אנדריהו וווטר פרתיהו: מתני': המעביר
הჩיבת מקום למקום ושבורה כי"ח בין
שומר שכר ישבע^ו רבי אלעוז אומר זה וזה
שבוע ותמייה אני אם יכולן וזה לישבע:
גמ' תנו רבנן המעביר חבית להכיריו מקום
למקום ושבורה בין שומר הנם בין שומר
שכר ישבע דברי' מאיר רבי יהודה אומר
שומר הנם ישבע נושא שכר שלם רבי
אלעוז אומר זה וזה ישבע ותמייה אני אם
יכולן וזה לישבע למימרא דשכר ר'
הההנה נשברה כד ולא סילקו נפלת גמלו
ובזוקן וחכמים אומרים הפטור מדיני אדים
דרבנן קל פושע פלוני אמר ר' אלעוז תברר
הוודה למימר שומר הנם ישבע נושא שוכר
ר' והוא והו לישבע בשלמא שומר הנם משמע
יכולן וזה משתחע כי לא פשע נמי שעמיה
היתינה במקום מודען שלא במקום מודען

א ב ג ד ה ז ח י ט ע

לעוזו רשי פושייר [פושוּרִיד]. מעדן. דוליר'א [דולילוּרָא]. מענדן (מען ברון). כישנאנא"ה [כישיגאָוד]. כל החדר מני הראש.

רביינו חננאל
במלחה צרך נזקן, מ"ר
ענין צרך ולו ומזהו א"ה
איך סבר לר' יונה
באל מאשכנן אבל במשכן
לא. ב"ה, החנה אשנין
המשנה לאילב"ד דידם א"מ
הו אמר ר' יונה גנאי ר' יונה
אלילב"ד. פ"י תברא
בשבועות, בדורות
במשכןין (מודר זון: ז')
בעניין שטחן, חביר בתי.
לכ"ז א"ר אילערו
הירושיה ר' יונה גנאי ר' יונה
הו אמר ר' יונה גנאי ר' יונה

הדרן עלד השוכר את האומניין

פרק שבעי *בבא מציעא* **ההשוכר את הפעלים**

“פועל בכינויו משלו ביציאתו מישל בעל
הבית שנאמר יתורה המשם יאספן ואל
מעוניהם ירדzon יצא אדם לפועלו ולעבדתו
עדיו עבר ולחיזי היכי נהיגי בעיר חדש
ונוחיו מהיכא קא אתו בנוקטאי איבעית
אימא דאמר להו דאנגריתו לי כפועל
דאורייתא דרש רבוי זורא ואמרי לה תני רב
ヨוסוף מאידך מבית חישך ויהי לילה בו
תרמוש כל חיתו עיר נשת חישך ויהי לילה בו

פְּיעַל בלבניםתו משׁוֹשׁ. פִי כניכיס
קְצָבָע שָׂרֵיר צָנוֹ לְשִׁינוֹ חֲלָר
כֶּתֶם לְיוֹן וּלְוֹאָר צָעֵל סְפִיט וּלְקָרְבָּן
צְהִינָה מְמֻלְחָמָת כְּנָעָז וּצְיִיחָדָה מְמֻלְחָמָת
סָוִה מְהַנָּן עַד קָהָת לְכָנּוֹכָס וּלְ
מְעֻמָּדוֹ הַמְּהַלָּר כְּדַמְּמָעָן בְּפִיקָר הַמָּר
לְבָס סְמֻמָּנָה יוֹמָה דָרְךְ יָמָן וְ(ט) לְמָנָן
הַמְּרִי לְלַבְמָה וּלְהַרְבָּה כָּל קָעֵם
בְּצָבוֹר פְּעֻלִּים – מְמַשְׁעָן בְּלָדְךָ
כְּנִיסָה מְמֻלְחָמָת עַד זָנָה וּמְמַשְׁעָן
בְּלָדְךָ בְּכָבֵד כְּבָד
בְּלִיס פְּמִיס (ט) כְ : וְ(ט) דָרְךְ (ט)
דְּקָהָמָה הַמָּס דְּלָקָר מְלָאָה
מְהַנָּן גְּנָעָרִי פְּמִיס (ט) וּמְהַנָּן (ט) גְּנָעָרִי
מְהַנָּן לְגָלְגָלָה סְפָאָה וּמְן סְמָלָם
בְּפָעָלָס נְעָסָק מְלָכָה וּמְעָזָב
תּוֹרָה אָוֹר הַשְּׁלָמָה
1 תּוֹרָה הַשְּׁמָשָׁה אַסְפָּנָן
בְּלָדְךָ עַמְּדָה עַמְּדָה
אַבָּא אַדָּם לְלָעֵל
ולְעַבְדָּה עַיִן עַבְדָּה
הַלְּמָדָם קָדְבָּכָ-
2 תְּשִׁיחָן הַשְׁׁמָשָׁה
בוֹרְמָשָׁה לְלִילָה
הַלְּמָדָם קָדְבָּכָ
3 אַרְבָּה בְּמַטְרָה אַרְבָּה
כְּכָבְדָה אַרְבָּה לְחוֹנָה יְנוּ

הנחות הב"ח

מִנְךָ: פֶּפֶס גַּגֵּי. **צֹוֹק** מְלִיקָן
טוֹמֶפְּקָן: כַּיִי יְלָמָס נָאו. **לְסָכִין**
תְּמַגְּנוּלָתָס: נָאו חַחֲוָה מְפָלוֹן. וְכֵי
לְגַם כְּחִוָּת נְמַשְׁלָנוּ שְׂמַמְבָּחוֹת צִיוֹס
פְּמַתְּלִיאָס: דְּלָמָה. **כַּיִי** דְּסָקְלָמָ
דְּזָבִוִּי וְוָבוֹן: בְּרָמוֹן דְּבָגָלָן הוֹן

כל חתו יעד או רשות שבו שופטין לחייב
שביעור תורה המשמש אספן ואל מעונתם
ירבעצון תורה המשמש לצדיקים אספן רשעים
לנינהם ואל מעונתם ירכזון און לך כל
צדיק וצדיק שאון לו מדור לפ' בכבודו יציא

שָׁבֵי יְהוּדָה מִגְּנֹת קָלָם כָּסָם מַסָּה
 כָּדוֹז גָּדָמָקָם סָסָס מִקְּדָמָי טָפָי
 שָׁלָר פָּוְלָן דָּיְיָן יוֹחָן מְלָגָה
 הָלָן מְאָן וְהָלָן אֲסָה-לָהָה סִיאָה
 נְגָוָה בָּעֵל בְּקָטָה וְעַמְּעַסְּפָה
 בְּיָוָה כְּרָבָן בְּרָסָה יְוָהָה יְוָה
 4 שָׁמָר פָּוָי וְלָשׂוֹן שָׁמָר
 מִבְּרָתָה בְּשָׁמָר
 שְׁלִי כָּא כָּא
 5 לְכָן שְׁמָחָה לְבִי יְגָל
 בְּבָדָד אֶפְּשָׁר שְׁמָן
 הַלְּלָם מִזְּבָחָה
 לְבָטָה

ולעבורתו עיר ערבית במיל שחללים עברותינו
עד ערב ר' אלעזר בר' שמון אשכח
להחוא פהונא דכא חפיס גנבי אמר ליה
הויב בילה לדו לא בהוא מהלי דביה
בו תרמוש כל חיתו יעד איכא אמרוי מהאי
קרוא אמר ליה³ יארב במשתרן באירה⁴ בסוכו
דילמא שקל צדי ושבקה רשייע אל⁵ ומאי⁶
עעבד הרמא דמלכא הוא אמר⁶ תא אגמיך
הויב תעבד על ארבע שען לחתנא כי
חוית איניש דכא שתי הרמא וקא נקיט כסא
כידיה וקא מנמנם שאול עילוייה אי צורבא
מרבן הוא ונויים אקדומי קדים לנורסיה אי
פועל הוא קדים קא עבד עברותיה ואי
עבידתיה בליליא דודרי דודרי ואילא גננא
הוא ותפסיה אישתמע מילתא כי מלכא
אמור⁷ קריינא דאגראה איהם ליהו פרונגא

שָׁמֶן נְגַדֵּן כִּי לֹא נְגַדֵּן אֶת
הַתְּהֻמָּה לְכָל יְהוּדָה וְלְכָל
בְּנֵי מֹעֵד וְלְכָל בְּנֵי מֹזֵךְ
בְּנֵי שְׂעִירִין דַּרְכֵי הַבָּנָה
וְלְכָל מִצְפָּה וְלְכָל דְּבָקָעָם
וְלְכָל מִטְפָּחָה וְלְכָל דְּבָקָעָם
וְלְכָל פְּעָלָה דְּרִישָׁה פְּלִקָּה
קִיּוֹמִים (עליכן דר' מה: ובס' דר' בעצתם)
קִיּוֹן שְׁעִטְתָּה כְּנַמְתָּה פְּעוּלָה מִמְּלָאָה
כְּדִמְוּמָה קַמָּה וְכֵן צְפָ' כֵּל כְּנַמְתָּה
(צְפָות דר' מה): מִמְנִים לוֹ פְּעוּלָה
וּמוֹתִילָה לוֹ פְּעוּלָה הַמָּס לְדוֹן סְכָנָה
וְטוֹהָרָה סְויָה תְּבִלָּה סְכָנָה נְקֻטָּה
וְוַיִּהְשָׁאָה דְּסִיּוּן כִּינִיסָה
מִצְמָתוֹ וְפִי' זֶה מִשְׁמָעָה בְּגַ"ל
לְדוֹן סְכָנָה מִפְלָס הַמָּס נִינִיסָה
לְצִוְּיוֹן וְאֶתְּנִיחָה הַמָּס פְּרִצָּת סְיוֹחָה
וַיְהִי עַתָּה מִן סְדָרָה בְּעַלְתָּה
מִן הַאֲכוֹרָה לְהַסְּפֹעֲלִים וּסְפָקָה
עוֹרְכוֹת לְהַקְרִיבָה לְוַיְהָרִיאָה בְּנֵי מֹרְכָבָה

תגוזין על כל קרא ב- ר' יהושע בן קרחה
חומיץ בן יין יעד מתי אתה מוסר עמו של
אללהינו להריגת שלח לך קצינט אני מכלה
מן הקרים שלח לך יי'נא בעל הקרים ייכלה
את קצינט יומא חד פגע ביה החורם כובס
קריריה חומיץ בן יין אמר מרדחציף قول' האי
שמע מינה רשותה הוא אמר להו תפסחו
תפסחו לכתר דנה דעתיה אל בתיריה
לפרקיה ולא מצי קרי עלייה שומר פיו
ולשונו שומר מצורות נפשו וkopwo קם תותי
זוקפה וקא בכ' אמרו ליה רב' ר' אל ירע
בעזינד שהוא ובן בעל גערת מאורסתה בזעם

סוד קהילה טויהה מצל נטה"ג וככמוה
מצל פעולות טויהה מצל נטה"ג מניין
לכמי"ג (מלוטס קד) מלהם סטטוס
יליפקון' מכון' ווילך יה' להס
לפעלו שכמוה מצל פועל מניין
לכמי"ג (אף) ונעוזdom עדי ערוץ
וכן פירש נקונטרם יה' ספירות
בכיניקתו מצל מומל מצל שולינו
סולן עד יהר יה' כוכביכים ומם
סהוכיר ויטור יה' נטליה ללי' שולינו
ומותל כלום וו"ס פירש בכיניקתו
למליחתו נון מצל נטה"ג וממליח
היה קורת דלת אן צהו ווינו קורת

שלכם על אחת כמה וכמה
בכמם ואפי' הכו לא מיתבה
תא דשישיא וקרוו לכריסיה
חרבי בשמשא בתמיוواب
הרבע לא סריה שוריקי
שוריקי סומקי לא מסריה
' ישמעאל ברבי יוסי מפא
כ'

פועלים מנהגס מפועל דהויליתה:
המן

הנבו מעי שישו ומה ספיקות שלכם כך ודוואו
בנוי מובטח אני בכם שאין רמה והולעה שליטה
ודעתיה אשקויה סמא דשינטא עילויה לבר
הוא מפקו מוניה דיקוי דיקולי דתרבא ו-
ולא מסרהי כל תרבא נמי לא סריה כי
סומקי מסרהי הכא אף על גב דאין
קרוי אנפשיה⁵ אף בשרי ישכון לבטה ואפ-

ממנחמו מכך נצ"ז ציונה קורט
הן הכהנויות שיזען נצ'מו עד יה'ת
כהנויות וו'ו מתק'ענש'ג א'ה'ר דינ'ו
ס'יש עד יה'ת הכהנויות כמו שמתיין
מן הקפוק וקמ'ל' לי'ש נך'ס צב'ין
שעלו'ו מנגס מדין ספוקן שמתיין
לקיין'ס ה'ל דה'למר לעולם י'נעם לה'ס
כני'ו'ו ופי' ס'קן מסכמע נצ'יר ו'הדר'י'
ס'ס מסכמע כפ' קמ'ה וועוד ק'ק'ה
לפ'ו'ו'ו דמ'ל'י פ'ל'יך ו'ל'מ'וי ק'י'י
נס'ג'י ה'ל לי'ש נ'ק'ש ה'ל מה'ל למ'י

השוכר את הפעלים פרק שבעי הבא מzeitigא פד.

מעי"י פ"מ מהלכות
יש הילכה ב' ודילמה
ל"י ודילמה כר"ג:

וורה אור השלם

ס אאה ופער נו שברורו וקס אהארן אַהֲרֹן תְּלָבֵב קָבְבָּחָנָה עַל הַבָּהֶדְתָּה רִבְרוֹת נו

לעוזו רשיי
אשפיג'יד [אשפיג'יד].
ת ציד.
עליל'א. חרמש.
גינ'ז [רייקרו'ט]. מחומר
כת מהדרס (מצרף).

רַבִּינוּ חָנָןָל
חֲדָמָנוּ צוֹאת הַמֶּלֶךְ

אמר רבי יוחנן אמרה דרבנן רבי ישמעאל ברו. אלו דברים נאמרו
בבון נסויין לנו על צמי הלא סאס ק: **אמר ר' יוחנן**
גננא אשתיירני משפירין רישולין. צמי יומן מהר חווינן סלטת סיס
לען כלמול הנטמיין ממספחים ולפי שוקרי לכי יומן סיס
מושווה מצלר צמי הלא בגדל מלך

הדורות ברק יהונתן לך אהותי דשפירה מינאי קובל עלה בעי למיהדר לאתויי מאניה ולא מצי הדר אקריה ואתנייה טומואה משועת גמר מלאתן וב' יוחנן אמר משיצרפס בכשון ריש לקיש אמר מישיצחן כמי "לסתאה בלטסיטויה דע אמר ליה ומאי אהנט ליל הרים רבי קרו ליל הכא רבי קרו ליל אמר דאקרבינך תחת בנפי השכינה חלש דעתיה דרבוי יוחנן חלש ריש לקיש אתאי אהתיה בכיא אמרה לה עשה בשבל בני אמר לה עזבה יתומך אני אהיה עשה בשבל אלמנותי אמר לה קא נפשיה דר' שמעון בן קירוש והוה קא מצער ר' יוחנן בתורה טובא אמרו רבנן מאן ליזיל ליתיביה לדעתיה ניזיל רבי אלעזר בן פדת דמחדרן שמעתיה אול יתיב קמיה כל מילתא דהוא אמר יוחנן אמר ליה תניא דמסיעא לך אמר את כבר לקיים בר לקיים כי הוה אמינא מילתא הוה מקשי ליל עשרין וארבע קושיתא ומפריקנא ליה עשרין וארבעה פרוקין ומיליא רוחוא שמעתא ואת אמרת תניא דמסיע לך אטו לא ידענא דשפир קאמינא הוה קא אויל וקורע מאניה וקא בכ' ואמר היכא את בר לקיים היכא את בר לקיים והוה קא צוח עד דשף דעתיה [מיןיה] בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה ואפלו

מוספֶת

א. ור' יוחנן אשערו
טבילה יתיב. מוק' פקמיס
ק. ב. שהיה לומד תורה
לפנוי ר' אושעיא רבו של
ר' יוחנן. מוק' יממות נ.
ג. ולפי מה שפירשטי
שמחתלה היה אדם גדול
ニיחא. מוק' סל' ע.